

تقریب نگرشها

دکتر علی اصغر فانی

معاون آموزشی وزارت آموزش و پرورش

آقای دکتر علی اصغر فانی از چهره‌های شناخته شده وزارت آموزش و پرورش است که نگرش نظری است که درباره افراد، پدیده‌ها یا رویدادها ابراز می‌گردد. به عبارت دیگر نگرش هر فرد منعکس کننده نوع احساس وی درباره یک چیز می‌باشد. از سوی دیگر، نگرش یا طرز تلقی افراد نسبت به پدیده‌ها و مسائل محیطی، از یکسو نشأت گرفته از دانش افراد است و از سوی دیگر بر ادراکات و تعبیر و تفسیری مترتب بر آن تأثیر گذاشته و در ایجاد انگیزش و نهایتاً در رفتار آدمی مؤثر است. در نتیجه می‌توان گفت: رفتار افراد تحت تأثیر نگرش آنان قرار دارد. حرکت به سوی عدم تمرکز و تفویض اختیار، از سیاست‌های وزارت آموزش و پرورش است. «دیوید بران» می‌گوید: سپردن کارها به زیردستان، علی‌رغم مشکلاتی که به وجود می‌آورد، مع الوصف نتایج خوب و ثمرات شیرینی به دنبال دارد. اما ضروری است به نکات زیر دقیقاً توجه شود:

۱- مفهوم تفویض اختیار به درستی روشن و درک شود؛

۲- اهداف و مقاصد آن مشخص شود؛

۳- مختلف از دستان تا دانشگاه (دستان، زاهدانی)؛

۴- قابلیت‌ها و خصوصیات زیردستان شناخته شود؛

۵- پس از پیروزی انقلاب اسلامی مسئولان تفاهم متقابل وجود داشته باشد، توافق و تفاهم کامل روی ضوابط بین تفویض کننده اختیار و دریافت کننده وجود داشته باشد؛

۶- سطح ۱۶ تهران (ناحیه ۷ سابق)، رئیس آموزش و

برنامه ریزی به منظور سنجش کار افراد و نتیجه عملیات وجود داشته باشد؛
 - تفهیم و تصحیح اشتباهات صورت پذیرد؛
 - آموزش و تفهیم زیردستان برای آمادگی و تقبل اختیارات بیشتر عملی گردد.
 نظر به اینکه رفتار افراد تحت تأثیر نگرشهای آنها قرار دارد و با توجه به الزامات تفویض اختیار که بدان اشاره شد، تقریب نگرشها (نه یکسان سازی نگرشها که نه لازم است و نه امکان پذیر است) اولویت امروز مدیریت در آموزش و پرورش است، زیرا اگر نگرش مدیران در هر رده از وزارت آموزش و پرورش با عوامل رده پایین تر و بالاتر به یکدیگر نزدیک شود تفاهم ها افزایش یافته، قابلیت ها و خصوصیات زیردستان بیشتر شاخه شده، اهداف و مقاصد کار شفاف تر و اشتباهات احتمالی تفهیم و تصحیح می شود که این فرآیند زمینه تفویض اختیار را فراهم می آورد.
 آنچه که امروز بیش از پیش باید مورد توجه مدیران در رده های مختلف وزارت آموزش و پرورش قرار گیرد این است که چگونه می توان نگرشها را به هم نزدیک کرد؟

در اولین گام، به رؤسای آموزش و پرورش توصیه شود که از ارسال بخشنامه های کم اهمیت به مدارس خودداری کرده و با تشکیل جلسات گفت و شنود با مدیران مدارس (دو هفته یکبار، به تفکیک دوره تحصیلی و در صورت لزوم جنسیت) ابتدا مسائل و مشکلات مدیران را با حوصله گوش دهند، آنگاه نسبت به پاسخ گویی به مسائل مطرحه و با پیگیری امور آنها اقدام کنند. ارتباطات چهره به چهره به طور یقین اثربخش تر از ارتباط از طریق مکاتبات است. رؤسای آموزش و پرورش وقتی اثربخش هستند که همکاران آنها در ادارات و واحدهای آموزشی، احساس کنند که در برنامه ریزی و سیاست گذاری منطقه مشارکت داشته و در اجرا از اختیارات لازم برخوردارند. به مدیران محترم مدارس نیز توصیه می شود که با بهره گیری از شورای معلمان زمینه افزایش تفاهم و تقریب نگرش در مجموعه عوامل اجرایی واحد آموزشی را فراهم آورند.